

عنوان مقاله:

زیبا شناسی و ارتباط آن با معماری و شهرسازی ایرانی - اسلامی

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی ایرانی اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فرانک قجر - دانشجوی کارشناسی مهندسی معماری دانشگاه پیام نور استان کردستان

محمد صائب قجر - کارشناس ارشد عمران گرایش سازه

خلاصه مقاله:

معماری دوران اسلامی علاوه بر ظاهری زیبا، باطنی عمیق و انسانی و با صفا دارد همچنین معماری این دوره ضمن رعایت دستاورد های علوم تجربی با روح و دل انگیز است به این معنا که حس، عقل و روح را تغذیه می کند. شکوه و زیبایی معماری ایران به ویژه در دوره اسلامی، به تزیین و آرایش آن بستگی دارد. هنرهای والای اسلامی از هنرهای تزیینی و کاربردی گرفته تا احداث بزرگ ترین بنا های مذهبی اهمیت و اعتبار ویژه ای دارد. اصل عنصر فضا در معماری دوران اسلام محل حضور انسان است و سایر عناصر نظیر بدنه ها و اجزاء ساختمان بر مبنای آن هویت می یابند. در معماری اسلام علاوه بر فضای سرپوشیده داخلی، فضای سرباز و سرسبز خارجی یعنی حیاط مرکزی هم از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است همچنین در معماری این دوره سقف مانند کف طراحی نمی شود بلکه کف با الهام از بستر طبیعت هموار و مسطح است و سقف با الهام از آسمان لایتناهی و کهکشانی طراحی می شود

کلمات کلیدی:

زیبایی و معماری. معماری دوران اسلامی. زیبا شناسی. معماری سنتی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/371796>

